

Sygn. akt IV P 75/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus - Krajewska

Ławnicy: Iwona Rewer, Alicja Zielińska

Protokolant: stażysta Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 roku

sprawy z powództwa **L. O. (1)**

przeciwko **Nadleśnictwu G.**

o zadośćuczynienie

I Oddała powództwo,

II Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego pozwanego,

III W pozostałym zakresie nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego,

IV Oplatą od pozwu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV P 75/19

UZASADNIENIE

Powód L. O. (1) skierował przeciwko Nadleśnictwu G. pozew o zapłatę kwoty 25.000 zł. tytułem zadośćuczynienia z art. 94³ § 3 kp. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wskazał w pozwie, że doświadczył mobbingu w wyniku czego doznał rozstroju zdrowia. Wskazał, że był sumiennym i rzetelnym pracownikiem a pozwany w sposób nieuzasadniony zarzucił powodowi nieprawidłowości związane z gospodarką drewnem. Pozwany nie uznał wyjaśnień powoda. Pozwany swoimi działaniami zmierzał do zdegradowania powoda. Pozwany mimo złego stanu zdrowia powoda odmówił udzielenia powodowi urlopu dla poratowania zdrowia.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany nie podzielił argumentów powoda dotyczące mobbingowania powoda. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód do dnia 2 sierpnia 2018 r. cieszył się dobrą opinią swoich przełożonych. Był postrzegany jako pracownik należycie wykonujący swoje obowiązki, czego wyrazem ze strony pozwanego było udzielenie L. O. (1) przez nadleśniczego R. P. awansu w dniu 5 lipca 2018 r. Pozwany nie kwestionował również tego, że powód cieszył się dobrą opinią w środowisku pracowników Nadleśnictwa.

Kontrola pracy powoda pod koniec lipca 2018r. była wynikiem złożonej skargi przez A. Z. (1). Działania pozwanego były w pełni uzasadnione zaistniałymi faktami, miały swe oparcie w przepisach prawa do kontroli i nadzoru nad wykonywaniem przez pracownika powierzonych mu obowiązków oraz w tychże granicach zostały zrealizowane.

Odmowa udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia wynikała przede wszystkim z odmiennej oceny prawnej zasad udzielenia tego urlopu .

Ponadto podniesiono ,że między kontrolą a udaniem się przez powoda na zwolnienie lekarskie upłynęło kilka dni zatem bez względu na ocenę nie zachodzi w sprawie także przesłanka działań uporczywych i długotrwałych.

Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 15 maja 2019r. przedstawił zachowania mobbingowe , przytoczono przykłady omówione w pozwie(k.156v)

Sąd ustalił co następuje:

Powód L. O. (1) rozpoczął pracę w Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych w T. w dniu 1 września 1987 r. jako pracownik terenowy. Od dnia 1 marca 1988 r. zajmował stanowisko podleśniczego w Nadleśnictwie G.. Od dnia 1 stycznia 1996 r. zajmował stanowisko leśniczego Leśnictwa G.. Powód był zatrudniony na podstawie powołania. Na skutek zmian ustawowych z dniem 19 sierpnia 2014 r. stosunek pracy powoda przekształcił się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Dowód: umowa o pracę – k. 6B akt osobowych, pismo z 19.02.1988 – k. 11B akt osobowych, pismo z 12.12.1995 r. – k. 33B akt osobowych, pismo z 19.08.2014 r. – k. (...) akt osobowych)

Powód współpracował z A. Z. (1) , który jako wykonawca usług leśnych zgłaszał uwagi przełożonym powoda co do współpracy L. O. (1). Wykonawca zarzucał leśniczemu brak należytej organizacji pracy - zbyt późne przekazywanie mu poleceń dotyczących konieczności wykonania określonych zadań, co dezorganizowało dotychczas wytyczony przez niego plan pracy, narażało go na dodatkowe koszty, skutkowało kumulacją zleceń i brakiem odpowiedniego czasu na ich realizację, a w konsekwencji pozbawieniem go możliwości uzyskania wynagrodzenia. Powód odpierając zarzuty A. Z. (1), twierdził, że ten nienależycie wywiązuje się ze swych obowiązków.

Dowód: zeznania świadków J. M.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 00:40:14(od k.157), M. K.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 02:04:44(od k.160),A. Z. (1)- protokół elektroniczny z dnia 22.10.2019r. od 00:10:09(od k.184v), przesłuchanie powoda- protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 00:02:57(od k.160), przesłuchanie Nadleśniczego R. P. -protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 01:49:31(od k.171)

Pod koniec lipca 2018 r. A. Z. (1) telefonicznie skierował skargę do zastępcy nadleśniczego - J. M.. Zarzucił leśniczemu L. O. (1) nie dokonanie przezeń odbioru drewna stosowego co pozbawiało go możliwości uzyskania zapłaty za pracę .

J. M. poinformował nadleśniczego R. P., który - polecił udać się do leśniczego celem wyjaśnienia zarzutów. Po przybyciu do leśnictwa, zastępca nadleśniczego wraz z inżynierem nadzoru poinformowali powoda o zarzutach. Powód zaprzeczył dużym zaległościom w odbiorze drewna. Powód , J. M. , A. Z. (1) , M. K. udali się oni w teren. Składający skargę wskazał wówczas - w obecności powoda, zastępcy nadleśniczego oraz inżyniera nadzoru wszystkie miejsca, w których to znajdowały się stosy nieodebranego dotąd przez L. O. (1) drewna, łącznie, jak wstępnie ustalono, stosy te liczyły ok. 60 m³ tego surowca.

Dowód: zeznania świadków J. M.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 00:40:14(od k.157), M. K.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 02:04:44(od k.160),A. Z. (1)- protokół elektroniczny z dnia 22.10.2019r. od 00:10:09(od k.184v), przesłuchanie powoda- protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 00:02:57(od k.160), przesłuchanie Nadleśniczego R. P. -protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 01:49:31(od k.171)

Nadleśniczy wydał decyzję nr (...) z dnia 2 sierpnia 2018 r. powołującą komisję w składzie: Przewodniczący: M. K. i członkowie: W. S., J. B. i L. O. (1), w celu ustalenia rzeczywistego stanu drewna na gruncie na dzień 2 sierpnia 2018 r. w Leśnictwie G. i porównania tego stanu ze stanem magazynowym, rozliczenia osób odpowiedzialnych za powierzone im mienie oraz dokonania oceny ich kompetencji i uczciwości, a także oceny przydatności gospodarczej drewna na gruncie w zakresie jego ilości i jakości, wyjaśnienia różnic z podaniem ich przyczyn oraz stopnia deprecjacji powodującego zmianę sortymentu oraz podjęcia decyzji w sprawie występujących nieprawidłowości.

Dowód: zeznania świadków J. M.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 00:40:14(od k.157), M. K.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 02:04:44(od k.160),A. Z. (1)- protokół elektroniczny z dnia 22.10.2019r. od 00:10:09(od k.184v), przesłuchanie powoda- protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 00:02:57(od k.160), przesłuchanie Nadleśniczego R. P. -protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 01:49:31(od k.171),decyzja nr (...) z dnia 2 sierpnia 2018 r.

Powołana komisja przeprowadziła inwentaryzację doraźną, z której przedstawiła sprawozdanie z dnia 3 sierpnia 2018 r. W dokumencie tym wskazano między innymi, że w Leśnictwie G. powód nie zaprzychodował szczegółowo opisanego w niniejszym dokumencie drewna pozostałego po wywozie. Powód od dnia wstępnej kontroli z dnia 1 sierpnia 2018 r. do dnia inwentaryzacji doraźnej (mającej miejsce 2 sierpnia 2018 r.) przyjął na stan magazynowy 11,50 m3 przedmiotowego drewna wskazanego przez A. Z. (1) (dokonał transferu do systemu (...) około godz. 7.30 w dniu 2 sierpnia 2018 r.). Stwierdzono ,że, że część nadwyżek pochodzi jeszcze z 2017 r.

Powód został zobowiązany do ustosunkowania się do wyników inwentaryzacji na piśmie. Powód złożył wyjaśnienia wraz z załącznikami , które został przejrzały na spotkaniu w dniu 6 sierpnia 2018r.

Nadleśniczy ocenił ,że powód nie podał racjonalnych przyczyn nieprzychodowania ujawnionych superat drewna stosowego. W wyjaśnieniach znajdowały się m.in. zapisy ,że drewno pozostałe z wywozu, niezwłocznie po inwentaryzacji Komisji powód wprowadził do ewidencji. Podano ,że jeden z ujawnionych stosów drewna mimo, że nadal znajdował się na powierzchni, to figurował w dokumentacji (systemie informatycznym Lasów Państwowych tzw. (...)) prowadzonej przez L. O. (1), nie tylko jako przyjęty na stan magazynowy w dniu 25 września 2017 r., ale i rozchodowany (sprzedany) w dniu 17 października 2017 r.

Oceniono ,że powód nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku niezwłocznego, ponownego odbioru pozostałej po dotychczasowym wywiezieniu drewna z lasu jego nadwyżki (tj. rzeczony superaty drewna stosowego). Nie wprowadził jej na stan magazynowy. Nie podjął działań mających na celu jego zbycie.

Dowód: zeznania świadków J. M.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 00:40:14(od k.157), M. K.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 02:04:44(od k.160),A. Z. (1)- protokół elektroniczny z dnia 22.10.2019r. od 00:10:09(od k.184v), przesłuchanie powoda- protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 00:02:57(od k.160), przesłuchanie Nadleśniczego R. P. -protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 01:49:31(od k.171), decyzja nr (...) z dnia 2 sierpnia 2018 r. k.59; pismo do (...) o obniżeniu nagrody w związku z ujawnionym uchybieniem pracowniczym wraz oświadczeniem związków zawodowych wyrażające dla powyższej decyzji akceptację k.60, sprawozdanie z przeprowadzonej inwentaryzacji doraźnej z dnia 3 sierpnia 2018 r. k.61-63, wypis tzw. dziennik importu z (...) odnośnie przychodowania magazynowego w dniu 2 sierpnia 2018 r. k.64-65, pismo z dnia 3 sierpnia 2018 r. do L. O. wzywające leśniczego do ustosunkowania się do ujawnionych nieprawidłowości k.66, wyjaśnienia na piśmie L. O. k.67-70 i załączniki do pisma dołączone w kopercie do akt sprawy , zarządzenie nr 34 Dyrektora G. (...)z 17.04. 2012r. k.71-72, dokumentacja fotograficzna k.84-87, Protokół z przebiegu inwentaryzacji z 8.11.2017 r. z załącz. k.88-102, kopia dziennika leśnika k.123-132, rejestry odebranego drewna k.133-138

Nadleśniczy złożył powodowi propozycję zmiany stanowiska, dając mu czas do wypowiedzenia się w tej sprawie do dnia 7.08.2018r. . Powód miał zjawić się w siedzibie Nadleśnictwa i przekazać swoje stanowisko. Powód nie stawiał się poinformował telefonicznie kadrową o wizycie u lekarza, a następnie przesłał zwolnienie lekarskie.

Dowód: przesłuchanie powoda- protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 00:02:57(od k.160), przesłuchanie Nadleśniczego R. P. -protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 01:49:31(od k.171),

Nadleśniczy - w trybie art. 38 § 1 Kp zwrócił się pismem z dnia 10 sierpnia 2018 r. do Związku (...) przy Nadleśnictwie G., informując ,że zamierza wypowiedzieć powodowi warunki pracy. Związek zawodowy nie wniósł sprzeciwu.

Dowód: zeznania świadków J. M.- protokół elektroniczny z dnia 15.05.2019r. od 00:40:14(od k.157), przesłuchanie Nadleśniczego R. P. -protokół elektroniczny z dnia 21.08.2019r. od 01:49:31(od k.171) , pismo nadleśniczego do związków zawodowych o zaopiniowanie rozważanej możliwości wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy L. O. k.74, pismo związków zawodowych k.75;

Powód od dnia 7 sierpnia 2018 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Okoliczności niesporne.

W dniu 3 września 2018 r. powód złożył wniosek o urlop dla poratowania zdrowia na okres od 11 września 2018 r. do 10 marca 2019 r. We wniosku wskazał, że jego celem jest przeprowadzenie zaleconego leczenia, orzeczonego przez lekarza.

Do wniosku powód dołączył orzeczenie lekarskie z 31 sierpnia 2018 r. wystawione przez specjalistę medycyny rodzinnej dr T. O.. W zaświadczeniu wskazano, że powód wymaga udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia od 11 września 2018 r. do 10 marca 2019 r. Stwierdzono występowanie u niego stanu depresyjnego i choroby zwyrodnieniowej stóp oraz wskazano, że pacjent rokuje wyleczenie w podanym okresie.

Pismem z 5 września 2018 r. pozwany poinformował powoda, że ze względu na szczególne potrzeby służbowe pracodawcy oraz zapewnienie prawidłowego toku pracy wniosek został rozpatrzony negatywnie.

Dowód: wniosek i orzeczenie – k. (...) akt osobowych, pismo z 05.09.2018 r. - k. (...) akt osobowych

Pismem z 11 września 2018 r. pełnomocnik powoda wniósł o reasumpcję stanowiska pozwanego. W związku z tym pismem przeprowadzona została kontrola, która potwierdziła prawidłowość decyzji, o czym pełnomocnika powoda poinformowano pismem z 24 października 2018 r. Powód skierował sprawę do sądu.

Sąd po dokonaniu analizy prawnej szeregu przepisów ocenił ,że wobec spełnienia przez powoda przesłanek określonych w art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o lasach, tj. przesłanki medycznej w postaci pogorszenia stanu zdrowia, przesłanki stażu pracy i przesłanki wymiaru etatu, powództwo należało uznać za uzasadnione i zobowiązał pozwanego do złożenia oświadczenia o udzieleniu powodowi urlopu dla poratowania zdrowia za okres od 11 września 2018 r. do 10 marca 2019 r.

Dowód: wyrok z uzasadnieniem w sprawie IV P 452/18, decyzja nadleśniczego o przyznaniu urlopu zdrowotnego k.73,

Powód nadal jest niezdolny do pracy.

Bezsporne

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku niniejszego postępowania, a także zeznaniach świadków , powoda oraz nadleśniczego za stronę pozwaną Sąd dał im wiarę w zakresie w jakim dowody ze sobą korespondowały, były spójne , logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Sąd oddalił wnioski dowodowe w pozostałym zakresie , gdyż zebrany materiał dowodowy pozwalał na ocenę czy działania wskazane w pozwie mogły zostać określone mianem mobbingu. Sąd oceni powyższe szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Powód zgłosił roszczenie o zadośćuczynienie z tytułu mobbingu.

Zgodnie z art. 94³. § 1 kp Pracodawca jest obowiązany przeciwdziałać mobbingowi. § 2. Mobbing oznacza działania lub zachowania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękaniu lub zastraszaniu pracownika, wywołujące u niego zaniżoną ocenę przydatności zawodowej, powodujące lub mające na celu poniżenie lub ośmieszenie pracownika, izolowanie go lub wyeliminowanie z zespołu współpracowników. § 3. Pracownik, u którego mobbing wywołał rozstrój zdrowia, może dochodzić od pracodawcy odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. § 4. Pracownik, który wskutek mobbingu rozwiązał umowę o pracę, ma prawo dochodzić od pracodawcy odszkodowania w wysokości nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę, ustalane na podstawie odrębnych przepisów.

Należy wyjaśnić, że zachowanie mobbingowe wcale nie musi być sprzeczne z prawem w rozumieniu innych przepisów. Musi jednak być przynajmniej w pewnym sensie naganne, niemające usprawiedliwienia w normach moralnych, czy zasadach współżycia społecznego. Samo poczucie pracownika, że podejmowane wobec niego działania i zachowania mają charakter mobbingu, nie są wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że rzeczywiście on występuje. Ocena zatem, czy nastąpiło nękanie i zastraszanie pracownika, czy działania te miały na celu i mogły lub doprowadziły do zaniżonej oceny jego przydatności zawodowej, do jego poniżenia, ośmieszenia, izolacji bądź wyeliminowania z zespołu współpracowników, opierać się musi na obiektywnych kryteriach. Kryteria te zaś wynikają z rozsądnego postrzegania rzeczywistości, prowadzącego do właściwej oceny intencji drugiej osoby w określonych relacjach społecznych. Jeśli zatem pracownik postrzega określone zachowania jako mobbing, to zaakceptowanie jego stanowiska uzależnione jest od obiektywnej oceny tych przejawów zachowania w kontekście ujawnionych okoliczności faktycznych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 10.08.2017 r., III APa 15/17). Dość powszechnie wymienia się główne cechy działań o charakterze mobbingu. Powinny być to działania bezprawne (choć nie zawsze), systematyczne i podejmowane bez powodu lub z oczywiście błahego powodu. Nie obejmują zachowań pracodawcy dozwolonych prawem, np. prawa do kontroli i nadzoru nad wykonywaniem przez pracownika pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 06.08.2015 r., III APa 6/15). Pracownik, który nienależycie wykonuje swoje obowiązki pracownicze, powinien liczyć się z uzasadnioną krytyką oraz prawem pracodawcy do egzekwowania ich prawidłowe wykonania.

Osobą dopuszczającą się mobbingu i ponoszącą odpowiedzialność z tego tytułu może okazać się nie tylko pracodawca, osoba zarządzająca zakładem w jego imieniu, czy bezpośredni przełożony. Sprawcami mogą być także inni pracownicy (pojedynczo albo w grupie), a nawet – według niektórych poglądów – osoby trzecie, np. klienci. Także przełożony może stać się ofiarą mobbingu ze strony pracowników. Najbardziej typowymi przypadkami mobbingu są jednak relacje na linii przełożony – pracownik.

Jak przyjął SN w wyroku z 17.01.2007 r., I PK 176/06, OSNP 2008/5–6, poz. 58, długotrwałość nękania lub zastraszania pracownika w rozumieniu art. 94³ § 2 k.p. musi być rozpatrywana w sposób zindywidualizowany i uwzględniać okoliczności konkretnego przypadku. Nie jest zatem możliwe sztywne wskazanie minimalnego okresu niezbędnego do zaistnienia mobbingu. Z art. 94³ § 2 i 3 wynika jednak, że dla oceny długotrwałości istotny jest moment wystąpienia wskazanych w tych przepisach skutków nękania lub zastraszania pracownika oraz uporczywość i stopień nasilenia tego rodzaju działań. Zatem „długotrwałość zachowań uznawanych za mobbing należy rozpatrywać jednocześnie z ich uporczywością, która rozumiana jest jako znaczne nasilenie złej woli ze strony mobbera. Uporczywość oznacza rozciągnięte w czasie, stale powtarzane i nieuchronnie (z punktu widzenia ofiary) zachowania, które są uciążliwe i mają charakter ciągły. Natomiast nękanie, o którym mowa w art. 94³ § 2 k.p., zgodnie z naturalnym znaczeniem tego słowa, oznacza trapienie, niepokojenie kogoś, niedawanie chwili spokoju, jak też ustawiczne dręczenie, niepokojenie czy też dokuczanie komuś (wyrządzanie mu przykrości).” (por. Sąd Najwyższy w tezie do wyroku z dnia 20 października 2016 r. (IPK 243/15))

W sprawie po przesłuchaniu świadków, mając na uwadze ich zeznania Sąd doszedł do przekonania, że zarządzona kontrola pracy powoda nie spełniała przesłanek mobbingu. Skarga na pracę powoda faktycznie została złożona. W takiej sytuacji przeprowadzenie rozmowy z powodem i A. Z. (1) przez przełożonego powoda a następnie zarządzona

inwentaryzacja nie mogły być traktowane jako działania sprzeczne z prawem i mające na celu nękanie czy zastraszanie powoda. Z zeznań świadków M. i K. wynikało, że powód potwierdził nieodebrane 2-3 metry(k.161)

Powód wskazywał, że w/w świadkowie wiedzieli, że było 60 metrów. Świadkowie temu zaprzeczyli. Sąd dał świadkom wiarę. Przedstawiono sądowi mapę Nadleśnictwa oraz wyjaśniono, że jeden Oddział do 30 ha. Zatem faktyczne stwierdzenie całego drewna w terenie bez jego pokazania jest możliwe ale tylko w sytuacji, jeżeli zostanie objechany cały w/w obszar. W kartach kalendarza(123-135) jest przy wielu dniach podanych kilka oddziałów. Nie możliwe aby M.K. objechał w ciągu dnia roboczego kilka oddziałów w całości, gdyż musiałby jednego dnia objechać czasami ok 100 lub ponad 100 ha, jeżeli zapisy dotyczyły kilku oddziałów. Świadek K. mając na uwadze krótkie i lakoniczne zapisy w książce leśnika wypowiadał się co do ich treści. Sąd uznał zeznania w tym zakresie za spójne i wiarygodne. Sąd miał też na uwadze, że gdyby świadkowie wiedzieli o drewnie to nie zgodziliby się jechać w teren celem sprawdzenia, gdyż byłoby to czasochłonne, zbędne i nielogiczne.

Wyniki inwentaryzacji co do ilości ustalonego drewna nie zostały przez powoda podważone co wynika nie tylko z zeznań świadka K. (k.161-161v). Powód jeszcze przed inwentaryzacją a po spotkaniu z J. M. i M. K. oraz A. Z. (1) wprowadził na stan 11,30 metra drewna (k.65) następnie w piśmie z dnia 5 sierpnia 2018r.(67-70) odniósł się do pozostałych metrów wskazanych w piśmie przełożonego z dnia 3.08.2018r.(k.66)

Zatem ilość metrów nie przyjętych nie została podważona i była to ilość większa niż 2-3 metry. Powód w piśmie z dnia 5.08.2018r. w zakresie szeregu metrów drewna tłumaczył przyczyny jego nie przyjęcia na stan. Co do ok.11 metrów brak wyjaśnień poza wskazaniem, że zostały niezwłocznie po inwentaryzacji przyjęte na stan.

Co do ponad 20 metrów drewna powód podał, że A. Z. (1) miał je poprawić(pkt.1,2,3 8, 9,10,12). Z dokumentów które zostały dołączone do akt jako załączniki powoda do jego pisma z dnia 5.08.2018r. nie wynika aby powód w zakresie tych metrów zlecał A. Z. (1) poprawę. Ponadto powód napisał w piśmie z 5.08.2018r. ,że po poprawie i sortowaniu przez A. Z. powód niezwłocznie wprowadził drewno do ewidencji (pkt. 1, 2, 3,) Tymczasem po spotkaniu pod koniec lipca 2018r. A. Z. nie zajmował się poprawą tego drewna co wynika nie tylko z przesłuchania A. Z. (1) ale także ze złożonych przez powoda dokumentów(załączniki powoda do jego pisma z dnia 5.08.2018r.)

Świadkowie i Nadleśniczy zgodnie przedstawiali, że to drewno było już uprzednio odebrane przez powoda i stanowiło nadmiar, zatem nie było podstaw do zlecenia ponownie poprawy tego drewna. Takie wyjaśnienia należy uznać za logiczne. Powód wskazywał na początku, że nie znał zasad aby winien ponownie wprowadzać drewno na stan, podczas przesłuchania zeznał jednak, że takie drewno wprowadzał na stan(k.168v) tylko po jakimś czasie. Tak też uczynił po spotkaniu pod koniec lipca 2018r. a przed złożeniem pisma z dnia 5 sierpnia 2018r. Zatem postępowanie powoda przeczy jego słowom w zakresie nieznanomości zasad postępowania z drewnem.

Powód wnosił w sprawie o złożenie dokumentów (...) oraz wydruków magazynowych stanów drewna(k.118) Jednocześnie powód przyznał to co wskazał nadleśniczy, że na listach magazynowych oraz w ewidencji elektronicznej tego drewna nie było (k.172v). W systemie i dokumentach jest drewno zaewidencjonowane (k.173) więc nie wprowadzonego nie będzie.

Zatem zbędne było zwracanie się o złożenie w/w dokumentów.

Powód wnosił także o wykazy robót i protokoły odebranego drewna. Te dokumenty dotyczące spornego drewna stanowiące załączniki do pisma powoda z dnia 5.08.2018r. zostały złożone. Nadleśniczy(k.172) przedstawił, że z załączników dostarczonych przez powoda nic nie wynikało, do żadnego z protokołów odbioru robót nie było informacji, że (...) niewłaściwie wykonuje prace.

Sąd miał także na uwadze, że powód podczas przesłuchania podnosił (k.166v) ,że go zmuszano i naciskano, żeby akceptował pracę (...). Tego nie podnosił jednak nie podnoszono podczas przesłuchania świadków. Sąd zwrócił uwagę, że świadkowie przyznali, że były wzajemne uwagi powoda i A. Z. (1) co do wzajemnej współpracy. Nie ocenił sąd jednak po przesłuchaniu A. Z. (1) aby jego uwagi były ukierunkowane na pozbycie się powoda. Podawane przez

świadka uwagi były przez niego uzasadniane problemami związanymi z organizacją , czasem pracy , otrzymywanym wynagrodzeniem. Kontrola powyższego nie może zostać oceniona przez Sąd jako działania mobbingowe.

Sąd nie dokonywał oceny wszystkich zarzutów postawionych powodowi w zakresie nie przyjęcia drewna na stan a także zarzutów dotyczących deprecjacji drewna czy tabliczek z numeracją drewna . Sąd ocenił ,że rozważania i dowody przeprowadzone w zakresie ustalonym przez Sąd pozwoliły na ocenę ,że pozwany mógł mieć uzasadnione wątpliwości co do pracy powoda , zatem prowadzona kontrola, inwentaryzacja, zobowiązanie do złożenia wyjaśnień oraz rozmowa prowadzona w dniu 6.08.2018r. nie spełniają przesłanek mobbingu.

Powód został poinformowany o zamiarze zmiany stanowiska powoda. Sąd nie prowadzi postępowania w zakresie uzasadnionych przesłanek zmiany stanowiska lecz w zakresie przesłanek mobbingu. Sąd mając na uwadze dotychczasowe rozważania a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2014 r. (IPK 311/13) nie ocenił propozycji zmiany stanowiska powyższego jako przejawu działań mobbingowych.

W zakresie deputatu drewna ten wątek to także nie były działania mobbingowe. Obie strony postępowania wskazywały ,że w zakresie deputatu trzeba było zwrócić się do pracownika D.(k.167, k.173) .

Sąd nie traktuje jako mobbingu także odmowy udzielenia powodowi urlopu dla poratowania zdrowia. Sąd zapoznał się ze sprawą IVP 452/18 a także z uzasadnieniem wyroku. Sprawa była złożona pod względem prawnym co wynika z przytoczonych w uzasadnieniu przepisów, orzecznictwa i doktryny. Sąd miał też na uwadze ,że pozwany w związku z urlopem na miejsce powoda przesunął dwie osoby(k.173) .

Kontrola Nadleśnictwa , która się toczy nastąpiła w wyniku skargi powoda i innych osób zatem nie może być traktowana jako działania mobbingowe wobec powoda co także było sugerowane w postępowaniu sądowym.

Sąd nie jest związany wynikami tej kontroli , nie została ona jeszcze zakończona. Argumenty ponoszone przez powoda co do potrzeby przeprowadzenia dowodów z tej dokumentacji nie przekonały sądu, gdyż podnoszone argumenty na ostatniej rozprawie (k.187) miały zasadniczo związek z innymi osobami składającymi skargę.

W sprawie nie można było ocenić aby nastąpiło uporczywe i długotrwałe nękanie lub zastraszanie pracownika mając na uwadze jak już wskazano, że długotrwałość zachowań uznawanych za mobbing należy rozpatrywać jednocześnie z ich uporczywością, która rozumiana jest jako znaczne nasilenie złej woli ze strony mobbera.

Sąd wobec braku przesłanek z art. art. 94³ § 1 i 3 kp powództwo oddalił .

Sąd nie obciążył powoda połową kosztów zastępstwa procesowego pozwanego na mocy art. 102 kpc. Zgodnie bowiem z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten urzeczywistnia zasadę słuszności i jako wyjątkowy – stanowiący wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu – nie podlega wykładni rozszerzającej. Nie konkretyzuje on pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych” to też ich kwalifikacja należy do Sądu. Sąd miał na uwadze charakter sprawy oraz chorobę powoda .

Sąd nie ocenił aby była podstawa do całkowitego nieobciążenia powoda kosztami procesu . Wysokość kosztów jest uzależniona od wartości przedmiotu sporu, o której zdecydował powód. Powód był reprezentowany przez pełnomocnika zatem znał przesłanki mobbingu i zasady procedowania przed sądem. Powód otrzymuje także świadczenia chorobowe.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu oraz w oparciu o § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 180) (3600zł razy 75%=2700:2 =1350zł)

W zakresie opłaty od pozwu należało wyjaśnić ,że Sąd pracy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji rozstrzyga o tych wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach

sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.) z tym że obciążenie pracownika tymi wydatkami może nastąpić w wypadkach szczególnie uzasadnionych. Zgodnie natomiast z przepisem art. 113 ust. 1 wskazanej ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Nie było podstaw do obciążenia pozwanego. Pracownik od powinności zapłaty kosztów sądowych w przypadku wniesienia przez niego powództwa w sprawie z zakresu prawa pracy, której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50 000 zł (art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) jest zwolniony.

Mając powyższe na uwadze opłatę od pozwu poniósł Skarb Państwa.